

POCOENIUM NUPTIALE,
HONESTANDO PRIMO CONJUGIO,
Nobilissimi, Spectatissimi atque Doctissimi Viri

Juvenis

**DN. JOHANNIS
BAUMGARTEN,**

Hæreditarii in Sipnisk/

Patriæ Civitatis SECRETARII dexterrimi,

Magnifici quondam, Nobilissimi & Amplissimi VIRI,

DN. ANDREÆ BAUMGARTEN,

*Reipubl. Thorun. Præ-Cof. undiquaq; meritissimi,
& Judicii Terrestris Nobilitatis Culmenis Assessoris
Gravissimi,*

FILII UNICI,

pariter atque

Nobil. Verecundiâ & Probitate omni excultæ Virginis,

DOMINÆ

ANNÆ JUSTINÆ,

Nobilissimi, Amplissimi & Consultissimi VIRI,

DN. JACOBI KNIPPELII,

Urbis supra dictæ Consulis & Quæstoris integerrimi,

FILIÆ DILECTÆ,

Ab Amicis sinceris & candidis,

Anno 1694. d. ipso S. Matthæi, h. e. 21. Septembris,

ADORNATUM.

Evulgavit typis publicis Joh. Balth. Bressler.

C 29.

n.

lass.

s. Coll.

class.

Parodia Odes 21. Libr. 1. Horat.

Aumgarten *Jurvenes dicite floridi,*
Sponsam *ejus teneræ dicite Virgines,*
Nympham corpore pulchro,
Dilectam penitus Viro.
Vos letum thalamis & titulis novis
Sponsum, *Magnifico progenitum Patre,*
Secretarium honorum
Dignis tollite laudibus.

Tadarum Domino carmina dicite,
Convivæ, & precibus sidera tangite,
Insignes Neonymphos
Ut ditet, foveat, regat,
Et bellum lacrymosum, & miseram famem,
Pestemq; à Thalamo hoc tam venerabili, in
Turcas atq; Gelonos
Vestrâ motus agat prece!

Gratulab. applaudebat

Wenceslaus! *Johannides, Gym. Thor.*
P. P. & Visuator.

Lætius irriguis arbor succrescit in hortis,
Lætius umbriferis luxuriatqve comis;
Quam steriles inter silvelcens segniter ornos,
Quæve tenet spissum cædua ligna nemus.
Illam cauta manus tractavit, stipite recto
Tenderet ut patulo brachia justa solo:
Nec pronam fessis duntaxat spargeret umbram,
Sed daret ut fructus, mitia poma, nuces.
Ista sed hirsutis riget aspera frondibus, inter
Implexos vepres, horrida tesqua, rubos.
Te, *Neonyphe*, manus duxit pretiosa Parentis,
A meritis magni præcipuique Viri:
Te prudens virtus instruxit moribus aptis,
Reddidit & nitidum te nitor ingenii.
Quis neget ergo, sies quin nobilis arbor, opimos
Ætatis fructus spargere docta tuis?
Quæ certa Patriam foveat spe, dotibus amplis
Quæ ventura gravi tempora firmet ope.
Quis neget hæc? tædisqve tuis neget incrementa,
Propitias fati pollicitura vices?
Nemo quidem, cui sit generoso pectus honesto
Incoctum, & veræ simplicitatis amans.
Inprimis, felice domum cum sidere ducis
A claro natam Consule progeniem.

Quæ

Quæ mitem Patris vultum, Matrisque pudicos
Mores concinna dexteritate refert.
Fœdere quæ casto sit complexura Maritum,
Et functura probæ partibus Oeconomæ.
Spondemus cuncti felicia quæque, precantes
Successus faustos, & sine nube dies.
Vivite concordés, similesque educite plantas,
Nominis ut Vestri stet, vigeatque decus.

Nobilissimo Dn. SPONSO,
Literatorum æstimatori, & Ipsi literatissimo,
scr. L. M. Q.

M. Johannes Sartorius.

Iustitiæ latices qui iusto pectore clausit:
Justinæ capitur retibus ille piæ.
Qui quondam magni Natus Proconsulis audit:
Consulis huic nubit filia chara bene.
Quem fortuna suis cumulavit dotibus ampla:
Omni fortuna huic virgo beata datur.
Quem probitas, nivei mores, & gratia linguæ
ornant: huic similis Sponsa modesta venit.
Sic bene servatur sententia clara Poëtæ:
si qua voles apte nubere, nube pari.
Hæc paritas vestro cum nunc præluceat amori,
quis tædas vestras perneget esse pares?
Felix conjugium tanta pietate quod audet
conspicier. Magnos sic bene magna decent.
Este pares animis, studijs, & prole futura:
Quis vobis ullos dixerit esse pares?

Lætitiâ e connubio auspiciatissimo conceptam
repetere debuit

M. Martinus Böhmi.

CASTA PLACENT SUPERIS! casta hinc tibi ducitur uxor,
Ut peragas caste fatalia flamma vitæ.
Hæc & non alia ratione extinguere flammâs
Convenit, atque graveis carnis sedare tumultus.
Gratulor hunc thalamum tibi pectore & ore faventi:
Sit procul hinc simulatus amor, discordia vecors
Exulet, adsistant domui tria Numina vestræ.
Atque suum decies ubi luna refecerit orbem,
Dent similem sobolem probitate fideque parenti,
Acer quem pungit stimulus virtutis & artis!

Honoris amorisque ergo

f.

P. P.

Ad

Ad Nobiliss. Sponsum.

Jam recipis pretium Pietatis, *Sponse* modeste,
Cum juncta cara Virgine lætus ovas.
Munera largita est primùm Tibi Curia nostra,
Curia cœlestis nunc nova dona parat.
Talia si quis Te livor meruisse negaret,
Gymnasia hunc faciet penna metrumq̄ve reum.
Illud dum recolo tempus, subsellia docta,
Quando pressisti, gestio lætitia.
Quàm primùm Titan radios per compita terræ
Sparsit, inauravit vel juga Caucasea:
Quàm primùm volucris celebrandi exarsit amore
Numen, vel Phœbe condidit ipsa rotas:
Surgebas lætus, turgensq̄ve cupidine sancta
Discendi, repetis limina cana Scholæ.
Spectasti cœtus, non expectatus ab illis
Es, stimulans rara sedulitate probos.
Hærebas oculis vultu discendo Magistri,
Quicquid præscripsit legis id instar erat.
Implebas aures ferali carmine nunquam,
Sæpius ut Ludi torva juvena solet.
Quàm promptè Mundi Dominum sancteque colebas
Norunt, quos non dum sustulit atra dies.
Concurrit nunquam sic ad fera classica miles,
Ut Tu currebas ad pia sacra Dei.
Vix vultur tanto nixu sibi pabula quærit,
Quanto quæfisti pabula docta animo.
Sponse, Tibi laudes istas si fortè negarem,
Dicerer haud parvi criminis esse reus.
Nec mirum: salicem Palma an protruder amaram?
Aut Cedrus spinas, pinus & alta rubum?
Pugnaces aquilæ nunquam exclusere columbas,
Nulla leonino femine cerva sata est.
Patre satus tali es, cui nomen, fama, decusq̄ve,
Cuiq̄ve salus Nati, maxima cura fuit.
Ille Tibi referavit iter, Virtutibus ille
Præluxit, felix auspiciūq̄ve dedit.
Signavit metas, ad quas contendere debes,
Passibus haud dubiis, Tu modò fige pedem.
Et video Tibi jam, *Sponse*, ut fors prospera servit,
Admoveret & fixo lætius illa scopo.
Inde omen capio, cresces & honore Parentem
Equabis, Tibi si vita perennis erit.
Ingenium modò conserves quod finxit Apollo,
Et quem formavit Pallas amica animum.
Sed quò penna ruis? thyrsos quoq̄ve meta locanda est,
Conjugii juncti fœdere vota volunt.
At quæ vota feram? quæ quondam fudit amico
Naso gravis, sint hæc fervida vota mea:
Sic tua processus habeat fortuna perennes:
Sic ope non egeas, ipse juvesq̄, tuos.
Sic aquet tua nupta virum bonitate perenni,
Incidat & vestro rara (nulla) querela toro.
Sic juvenis Tibi consimilis sit natus & illum,
Moribus agnoscat quilibet esse tuum.
Sic faciat socerum tada Te nota jugali,
Nec tardè juveni det Tibi nomen avi.
Accipe quod dedimus, dedimus quod possumus unum,
Hæc *Sponsis* Vatis carmina munus erunt.

Memor Favoris Paterni, & Pietatis Filii, scripsit & dedicavit
iste novis Conjugibus

JOHANNES REZIK, P. P.

Inv. 113018
k. f. 1. 3 adl. 29

17 (o) 190